

over for de af Landstinget indsatte Paragraffer 4, 5 og 8. Lad mig straks sige, at jeg selvfølgelig som københavnsk Repræsentant paaskønner, at § 6 har faaet Lov til at staa i Lovforslaget, saaledes som det er vedtaget af Landstinget — om man ikke tør stryge det „Paa lige Maade“, der staaar i Begyndelsen af § 6, da det maaske ikke rigtig er paa sin Plads, naar §§ 4 og 5 ere gaaede ud, skal jeg tillade mig at henstille til den ærede Ordfører; det vil jo kun dreje sig om en Redaktionsændring. Men naar jeg siger, at jeg staaar noget anderledes med Hensyn til de nævnte Paragraffer, maa jeg dog sige, at min Stilling er helt forskellig til § 8 paa den ene Side og §§ 4 og 5 paa den anden Side. Med Hensyn til § 8 tror jeg, at trods det Forsvar, som det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) har ført for denne Landstingsparagraf baade ved denne og 1ste Behandling, kan det ikke bestrides, at der her er bragt noget ind i Loven, som aldeles ikke har noget med denne Lovgivning at gøre. Jeg skal dog for mit eget Vedkommende aabent udtale, at jeg tror, at det Tidspunkt vil komme for Danmarks Kommuner, hvor de ville anse det for nødvendigt for sig at binde Formue- og Lejlighedsskatten inden for fastere Regler, end det hidtil har været Tilfældet, og jeg tror, at det vilde være klogt af Kommunernes Repræsentanter her i Tinget at gøre det, mens det endnu er Tid. Men jeg mener ganske vist, at imod Modstand fra dette Tings Side vil det være umuligt at gøre det ved denne Lejlighed. Anderledes med Hensyn til §§ 4 og 5. Det forekommer mig ærligt talt, at en Imødekommen med Hensyn til disse Paragraffer mindre vil være en Imødekommen over for Landstinget end over for den sunde Fornuft. For Købstædernes Vedkommende vil jeg her henvise til det Andragende, som den danske Købstadforening har tilstillet Lovgivningsmagten. Ganske vist er Købstadforeningen ikke en Institution, som er særlig populær her i dette Ting, og den fortjener næppe heller at være det; den har ved tidligere Lejligheder ydet sin Tilslutning til alle saadanne Forslag paa Skattevæsenets Omraade, som ere os imod, som ere os forhadte. Men den Stilling, som Købstadforeningens Bestyrelse har taget til disse Lovforslag, forekommer mig baade at være logisk korrekt og saglig velbegrunder. Købstadforeningen har godkendt Tanken i Lovforslaget, den har sagt: Det er noget, vi maa lade gaa over vore Hoveder; vilde vi

have en Reform af den direkte Statsbeskatning i en retfærdig Retning, kan det ikke være andet, end at Købstæderne — og jeg tager paa dette Punkt København med — derved ville blive betyngede, thi der er den største Skatteevne, og det er da selvfølgelig, at de komme til at bære mere. Men paa den anden Side kunne vi som Købstadrepræsentanter kræve, at vi blive stillede paa en saadan Maade, at vi ikke blive generede i vor egen kommunale Skatteopkrævning, saaledes som det er Tilfældet ved Lovforslaget, som det oprindeligt er udgaaet fra Regeringens Haand. Jeg vil sige med Hensyn til Købstadforeningens Bestyrelse og overhovedet de Mænd, som ere de ledende der, at ganske vist kan man sige om dem, at det er konservative, reaktionære, bureaukratisk sindede Mænd, men man kan umulig bestride, at det er kyndige og dygtige Administratorer med et nøje Kendskab til den kommunale Forvaltning, og de Ord, som komme fra dem i saadanne rent saglige Spørgsmaal, fortjene vel Paaagtning fra dette Tings Side. Jeg udtalte min Anerkendelse af, at § 6, som vedrører København alene, har faaet Lov til at blive staaende, men jeg maa rigtignok sige, at naar §§ 4 og 5 gaa ud, saa bliver vistnok Bestemmelsen heller ikke af overmaade stor Værdi for de københavnske Skattemyndigheder. Naar jeg alligevel med forholdsvis stor Sindsro ogsaa kan give min Stemme til, at baade § 4 og § 5 gaa ud af Loven, er det ud fra den Betragtning, at det maaske vil vise sig, at Landstingets Mening med disse Paragraffer har været meget god, men at det alligevel ikke er lykkedes det at faa noget praktisk brugbart ud deraf. Jeg vil belyse det med et enkelt Eksempel. Jeg haaber, at den højtærede Formand vil undskylde, at jeg derved kommer til at berøre en enkelt meget speciel Bestemmelse i Forslaget om en Statsindkomstskat. Det er en, som det forekommer mig, ikke uvæsentlig Mangel ved Lovforslaget om en Statsindkomstskat, at det oprindeligt Grundlag for Ligningen hviler paa den sidst forudgaaende kommunale Ligning — det er Forslag til Lov om Statsindkomstskat § 18 og følgende Bestemmelser. Der staaar der i § 18, 2det Stykke: „Som Grundlag for Affattelsen af Mandtalslister benyttes ved den første Ansættelse efter denne Lov Kommunens sidste Skatteligning“. Maatte jeg nu gøre de Herrer opmærksomme paa, hvorledes det vil tage sig ud for Københavns Vedkommende. I København optage vi vore Mandtal i Slutningen